

Tractorist, poștaș, agricultor... povestea lui Fernand

La 75 de ani, Fernand a făcut de toate în viața sa: agricultor, mulgător de vaci, comisionar, poștaș ... El ne vorbește despre vocația sa: „Asta mă privește pe mine, pe mine care am muncit mereu atât de mult.”

30.04.2015

Fernand părăsește școala la 12 ani pentru a merge la muncă: „părinții mei aveau nevoie de mine și am

început să fac lădițe de fructe cu un suport din lemn de castan.”

Lui Fernand îi plăcea matematica. Voluntar pentru serviciu militar, la 18 ani își luă permisul de condus tractoare și fu angajat pe o proprietate în regiune.

Muncitor sezonier, în Franța începu să lucreze la recoltarea sfeclei și ca mulgător a 25 de vaci, dimineața și seara.

În 1964, Fernand participă la un concurs la Poștă și, dintre 16.000 de candidați pentru 2.600 locuri, reușește și devine poștaș.

Fernand, un mare evlavios al Maicii Domnului din Carmel, dădu acest concurs chiar în ziua acestei sărbători, *am rugat-o foarte mult și am reușit.*

O scriere foarte frumoasă și fără greșeli ortografice i-a permis să

copieze acte într-un birou notarial. Își însuși câteva noțiuni de contabilitate. „*Distribuiam scrisori fără adresă, cunoșteam 52 de străzi din oraș și numele tuturor locuitorilor. Am ajuns să distribui 800 colete într-o singură zi.*”

Tatăl său a decedat într-un accident, el a devenit atunci capul familiei, alături de mama sa și trei surori. „*Ne-a fost foarte greu. În weekend făceam ore suplimentare într-o fabrică de mătăsuri pentru a livra comenzile. Am distribuit atâția saci de făină la brutăriile din zonă încât m-am imunizat contra durerilor de spate.*”

Fernand se însură la 33 de ani, în aceeași zi cu una dintre surorile lui. Astăzi are doi copii și doi nepoței. Fiind poștaș timp de 40 de ani, avu ocazia, într-o zi, să asiste la un curs de formare pe care îl făcea un membru din Opus Dei, într-un sat foarte apropiat de al său. „*A-l iubi pe*

Dumnezeu mai presus de orice! Este ceea ce m-a impresionat, cât și a face bine celorlalți. Mi-am zis: acest lucru mă privește pe mine, pe mine care am muncit mereu atât de mult.”

A fost mișcat de moartea Sfântului Josemaría Escrivá și puțin mai târziu, după ce a asistat la o întâlnire cu monseniorul Alvaro de Portillo, la Universitatea din Navarra, se hotărăște să demareze admiterea la Opus Dei ca membru suplimentar. „*I-am scris o scrisoare cu cel mai frumos scris posibil, în mod liber și din toată inima. Soția m-a încurajat întotdeauna.*”

„*Începând cu acea zi, mă sculam cu o oră mai devreme pentru a merge la liturghie pe bicicletă, înainte de întoarcerea la munca de poștaş. Am reușit oarecum să urmez programul spiritual al zilei. Am înțeles ce înseamnă adevărata bucurie. Mă străduiam să scriu adresele celor care*

abia știau să scrie. La muncă îi atenționam pe cei ce blestemau”.

„A-L IUBI PE DUMNEZEU MAI PRESUS DE ORICE! ESTE CEEA CE M-A IMPRESIONAT CEL MAI MULT, CÂT ȘI A FACE BINE CELORLALȚI. MI-AM ZIS: ACEST LUCRU MĂ PRIVEȘTE, PE MINE CARE ATÂTA AM MUNCIT”

La 61 de ani avu drept de pensionare anticipată și se ocupă de o proprietate de familie, lângă sat: *am curățat-o de buruieni, am plantat cireși, caiși, meri, piersici și peri. S-a întâmplat ca grindina să-mi distrugă toată recolta: mii de kilograme de fructe într-o clipă. Domnul o permite, așadar... Sătenii au fost uimiți de modul în care el și-a redresat această afacere de familie mergând până la capătul demersurilor sale.*

Fernand este mândru de vocația sa: *apostolatul meu constă în a-mi invita prietenii, pensionarii din împrejurimi, să mâncăm ouă prăjite înaintea*

cursului nostru de formare sau o proiecție de film despre sfântul Josémaria. El îi ajută să fie curajoși: „la ce bun să fii laș?” spune el. Până de curând, Fernand vizita alte persoane ale Opus Dei, bolnavi în satele din împrejurimi și le transmitea mijloacele de formare.

„Datorită rugăciunii păstrăm dragostea de Dumnezeu, ajungem să fim într-adevăr creștini. Este hrana noastră, fără de care slăbim, cedăm slăbiciunii. Ea mă ajută să-mi stăpânesc caracterul. Iată ce m-a învățat Lucrarea (Opus Dei) și ceea ce soția mea și copiii mei au putut constata la mine de-a lungul acestor ani.”